

צילום: מוטי יאיר

המשימה: בת מצווה

850 מוזמנים, פארק אתגרים באשדוד וילדה אחת מאושרת. בסיפור של נטע אריכא יש הכל: סרטן שהתפרק באגרסיביות, מאבק בלתי מתפשר לחיים, והחלמה מפתיעה שבעקבותיה החליטו בני המשפחה לערוך מסיבת בת מצווה בלתי נשכחת < **תמר פרלשטיין**

הערב ירד על פארק אתגרים באשדוד. האורות המנצנצים נדלקו, המוזיקה הושמעה בקול רם, ובין המתקנים הסתובבה נטע אריכא מגני תקווה, שחגגה באותו הערב את בת המצווה שלה. היא לחצה ידיים ל-850 המוזמנים, חייכה לחברים של ההורים וצחקה עם החברות.

מי שלא מכיר את הסיפור המופלא של נטע ושל המשפחה האמיצה שלה – שבחרה לחגוג את האירוע דווקא באשדוד ודווקא בפארק שעשועים – יכול היה לטעות ולחשוב שמדובר בעוד אירוע של בת עשירים מפונקת, אבל הסיפור שלהם רחוק שנות אור מתפנוקים או ראוותנות. לפני כשנתיים אובחנה אריכא כחולת לוקמיה. יחד עם בני משפחתה, החליטה שלא להיכנע לכאב ולחולי ולהרבות בטוב. מאז, ובמהלך הטיפולים, היא מופיעה באירועים למען ילדים חולי סרטן, רוקדת ושרה לפניהם, מנסה להרבות במעשי חסד שיוכירו שיש חיים גם בצל המחלה.

כ-850 איש הגיעו לבת המצווה שלה. בלי פוליטיקאים ובלי אנשים מפורסמים, אבל עם הרבה חולי סרטן ובני משפחותיהם. חלק מהילדים החולים עוד התווכחו בכורך האירוע עם הרופאים והתעקשו לצאת לכמה שעות מבית החולים כדי להשתתף בשמחה. כולם הגיעו כדי לחגוג איתה, לשמוח איתה על הניצחון שהשיגה במאבקה במחלה הארורה ולאפשר לה ולמשפחתה להגיד לכל אחד תודה באופן אישי. "לספר על הנס ולהרבות בטוב", כפי שהם מכנים זאת.

"אין לי כוח"

חגיגת בת המצווה היא בעצם סוף הסיפור. המסע של בני משפחת אריכא החל לפני שנתיים וחצי, כשנטע הייתה תלמידת כיתה ה' בבית הספר אריאל בגני תקווה. ילדה יפהפייה עם עיניים בורקות ושיער שופע, שאוהבת לשיר ולרקוד. "מאכרית, עצמאית, מסתובבת בשכונה ולא אוהבת לעבוד בשיתוף פעולה עם אף אחד", מספרת אביטל בצחוק מהול בגאווה ומוסיפה: "דרמה קווין אמיתית". אותו תמהיל של עצמאות ודרמה הוא שגרם להוריה להתייחס בביטול לכאבי הגב שעליהם התלוננה. "היינו בטוחים שזה קשור למבחני המיצ"ב שהיו באותה השנה. כשהיא התלוננה על עייפות, חשבנו שזה קשור לפינוק". אבל המצב החריף וההורים פנו לאורתופד, שהרגיע ואמר שמדובר בכאבי גדילה בלבד. ליתר ביטחון, שלח אותם גם לבדיקות דם, אך התוצאות היו מצוינות ולא העידו על מה שכבר התחולל בגופה. "החלפנו תיק, נעליים, מזרן, אבל נטע המשיכה לסבול", נזכרת אביטל בתסכול. כשהתלונות גברו, פנו שוב לרופא המשפחה, אך גם הוא לא מצא שום עדות למחלה. במקביל לכאב, ניהלה נטע סדר יום עמוס מאוד ביחס לילדה בגילה, והופיעה כזמרת ורקדנית באירועים שונים במסגרת "הלל הפקות", חברה להפקת אירועים שנמצאת בבעלות אמה. ואז הכל התהפך. באחד הערבים סירבה נטע להשתתף בצילומי "פלאש מוב" לאירוע של אמה שלה. היא התלוננה ואמרה שכוואב לה ואין לה כוח, "ואני כעסתי עליה", אומרת אביטל. <

צילום: חילי פיג'י

סרט על ילדים חולי סרטן שנסעו לאורלנדו בסיוע עמותת "להושיט יד". אביטל החליטה לצפות בו ביחד עם נטע ובמהלכו סיפרה לה שמהיום אלו החברים החדשים שלה ושכמותם, גם לה, יש סרטן. "היא בכתה במשך כל הסרט וכשהוא נגמר אמרתי לה: 'תראי איך הילד שהבריא נראה מדהים'."

נטע מספרת שכאשר ראתה את הסרט נבהלה ופחדה שגם לה ינשור השיער ושהפנים שלה יתנפחו. "הדבר הראשון שחשבתי עליו היה המראה שלי, אחר כך חשבתי אם אני אצא מזה או לא". זו הייתה הפעם הראשונה והאחרונה שהיה לנטע ספק לגבי החלטתה. מאותו רגע, היא וכל המשפחה החלו לתכנן את מסיבת בת המצווה שלה. "הבנתי שאם אמא מתכננת לי בת מצווה אז אני אצא מזה ודמיינתי איך אלך למחנות בני עקיבא וימי הולדת של חברות", היא נזכרת. "המחלה הפכה להיות בעיניי משהו זמני וחכייתי שהזמני הזה יעבור כבר".

תשעה חודשים עברה טיפולים קשים. סיבוכים לא צפויים אילצו את בני המשפחה לשהות תקופה ארוכה בבית החולים ולהתמודד גם עם זיכרונות קשים. "אמא של רן נפטרה בדיוק מאותה מחלה ונטע נולדה במהלך השבעה שלה. לכן קראנו לה נטע נחמה, כיוון שהיא נטעה בנו נחמה. דניאל, בן של חברים טובים שלנו, נפטר גם הוא מאותה המחלה כשהיה בן שלוש, והנה מצאנו את עצמנו עכשיו באותה הסיטואציה בדיוק", מספרת אביטל.

את הכוחות שאבו ההורים מבנותיהם הדר (14) ושחר (8), וממעגל התמיכה של המשפחה והחברים, שדאגו להם בכל דבר ועניין. "בהתחלה היו שולחים לנו עוגות בלי סוף, שהיינו אוכלים בלי סוף", מספרת אביטל, "עד שהוקמה על ידי אחת החברות קבוצת הווסטאפ 'עוזרים לאריכא לאכול בריא' ומאז לא הייתה צריכה להיכנס יותר למטבח". חברים רבים שרצו לעזור נתבקשו להפסיק לבכות ולהביא לנטע חולצות מצחיקות במידה XXXL, כיוון שהיא לבשה סד שהחזיק

כמעט במקביל התקשרה לבית שכנה וסיפרה לאב רן (39) שכאשר החזירה את נטע באותו היום מבית הספר, היא עלתה על במפר ונטע צרחה מכאב. רן החליט לקחת את הילדה למיון.

"לעולם לא אשכח את הערב הזה", נזכרת אביטל אריכא. "הצרחות שנטע השמיעה באותו הזמן הרעידו את הבניין, מעולם לא שמעתי צעקות כאלו. רק כשהייתה תחת השפעה של משככי כאבים חזקים היא נרגעה".

נטע אושפזה במחלקה הכירורגית ומיום ליום איבדה את יכולת ההליכה. החוליות שלה קרסו אחת לתוך השנייה. היא עברה צילום MRI וסדרת בדיקות מקיפה אך כולן יצאו תקינות. "היא המשיכה לסבול מכאבי תופת ועדיין אף אחד לא הצליח להבין מה יש לה. הועלו השערות שמדובר במחלה זיהומית או תסמונת גנטית נדירה, אבל פתרון לתלומה לא נראה באופק". המשפחה פנתה לעזרת הרב פירר והתייעצה עם רופאים מחו"ל, אך ללא הועיל.

רק בערב חג הפסח, לאחר שלושה שבועות בחדר מספר 2 במחלקה הכירורגית של תל השומר, הגיעה הבשורה המרה: נטע חולה בלוקמיה מסוג ALL. **4 איך מקבלים בשורה כזאת?** "נקודת ההנחה שלך היא שהיה כאן רגע קשה אחד, אבל זו לא ההנחה הנכונה. מבחינתנו, כשגילו מה יש לה הייתה לנו שמחה של התרת הספקות".

שרשרת ניסים הלווה

ההורים נדרשו לספר לילדתם מה ולמה כואב לה. הם עמדו מול אחת המשימות הקשות ביותר שניתן לדמיין. "לא הייתי מסוגלת להביט לה בעיניים ולהגיד את המילים הללו", מספרת אביטל ודמעות עולות בעיניה. "תמיד חשבתי שהאתגר שלי בחיים הוא חיי הנישואים שלי. ברגע הזה הבנתי שהאתגר האמיתי יהיה להציל את החיים של הבת שלי". חברה סיפרה לאביטל שבאותו ערב יוקרן בערוץ 2

**על הסימנים
המקדימים:
"היינו בטוחים
שהתלונות על
כאבי הגב הם רק
תירוץ למבחני
המיצ"ב שהיו
באותה השנה.
כשהתלוננה על
עייפות, חשבנו
שזה קשור
לפינוק"**

רוצים להתרגש
עם נטע אריכא?
סרקו את הקוד

נטע: "לא האמנתי שכולם באו בשבילי. היו שם המון מתקנים ואנשים נשאר לישון בקמפינג. זה היה יותר טוב מכל מה שהצלחתי לדמיין בבית החולים"

אותי עוד קצת, אבל הייתי נחושה שלא לוותר. בחרנו את פארק אתגרים באשדוד כדי לחזק את תושבי העיר שעברו קיץ כל כך קשה והחלטנו לספר בקול על הנס".

מאות מוזמנים הגיעו בסופו של דבר לאירוע. נטע מספרת בהתרגשות שהופתעה. "לא האמנתי שכולם באו בשבילי. ראיתי עוד ועוד אנשים מגיעים, וכולם אוהבים אותי, כולם באו לחבק אותי. רק אותי. היו שם המון מתקנים ואנשים נשארו לישון בקמפינג. זה היה יותר טוב מכל מה שהצלחתי לדמיין בבית החולים". כיאה לפרפורמריט כמוה, רגע השיא היה ההופעה שלה על הבמה, בלי כאבים, כשכל הקהל מוחא כפיים ומריע לה.

בשנה וחצי הקרובות תיאלץ נטע לעבור טיפולי אחזקה על מנת למנוע את התפרצות המחלה. בינתיים חזרה לשגרת החיים, אבל מעידה על עצמה שהיא היום קצת אחרת מכפי שעזבה אותה. "אני מרגישה שהתבגרתי מהר, הבנתי שאפשר לעבור דברים קשים ולהישאר בסדר. למדתי שאני יכולה להגיע לכל מטרה. עברתי את מה שעברתי בזכות ולא בחסד". ■

לה את הגב. חיים גיטלר, עוזרו של הרב פירר, המכונה בפיהם "חיים עם הכנפיים", הכריז על תחרות החולצה המצחיקה ביותר. בתחרות זכתה שי זורע, נערה בת 16 מהמחלקה האונקולוגית שהמציאה את הסלוגן "היית עם נטע, בטוח נהנית". כמה חודשים לאחר הזכייה נפטרה שי מהמחלה.

חברים מבני עקיבא ובני כיתתה של נטע הגיעו לבקר אותה בכל רגע שהתאפשר. "לקח לנו זמן להבין איך לתפעל את הכל. ראינו שלטובת נטע והכוחות שלה, עדיף שיבואו הרבה חברים לקצת זמן מאשר אחד-אחד". פעילים מאינספור עמותות נכנסו לחדרה והצחיקו אותה בכל הזדמנות, וכשהייתה מתאוששת בין טיפול לטיפול, לקחו אותה לטיולים. אך יותר מהכל, נאחזו בני הזוג באמונה. "האמונה לא התערערה אצלנו לרגע אחד. לא שאלנו את עצמנו למה זה קרה לנו, היינו חייבים להמשיך הלאה. אמרנו לעצמנו שוב ושוב – זה מה יש, ואם אלוהים נתן לנו את הניסיון הזה, סימן שאנחנו יכולים לעמוד בו".

מחשבה יוצרת מציאות הייתה דרך חיים עבורם תמיד, אך הפעם הם נדרשו לגייס אותה במקום הכי קשה וביקשו מהחברים הטובים לדמיין את עמוד השדרה מתחזק, לדמיין עלייה בספירת הדם ובעיקר לדמיין את נטע בריאה ושמחה בבת המצווה שלה. אבל לא די בדמיונות. כחלק מאופן ההתייחסות של המשפחה אל המחלה כמצב זמני, הקפידה אביטל ללמד את נטע את שני מקצועות הכרחיים עבור כל ילד המחסיר לימודים מבית הספר: אנגלית וחשבון. הכל כדי להיאחז בחיים ולא לוותר, לא להיות במקום שבו המשך החיים תלוי בסימן שאלה.

כשהגיעו תשעת חודשי הטיפול לסיימם, נערכה לנטע בדיקה שתוצאותיה העידו כי מח'העצם נקי. "הבנו שזכינו לשפע גדול של ברכה מהקב"ה ושעכשיו עלינו להעביר את השפע הזה הלאה", אומרת אביטל. נטע החלה להתאושש ולהתחזק, השיער שב וצמח לה ובימים אלו היא חוזרת אל בית החולים לביקורות ותוך כדי עוברת בין הילדים החולים במחלקה כדי לעודד ולשמח אותם. "היא נותנת כוח להורים וילדים החולים בכך שהם רואים אותה מתאוששת ומתחזקת".

◀ מה אומרים לילדים שנמצאים במצב כל כך קשה? נטע: "אני אומרת להם שהם יעברו את זה כמו גדולים".

"כולם באו לחבק אותי"

יחד עם הבשורה על החלמתה, התקרב גם תאריך בת המצווה. אותה בת מצווה שהחזיקה אותם לאורך כל הדרך. וכשיש לך אמה שמנהלת חברה להפקת אירועים וכשאת מוקפת בסביבה כל כך תומכת ואוהבת, לא מפתיע שגם במרכז האירוע הוצב החסד. אביטל, רן, הדר, שחר ונטע הזמינו את כל מי שעשה משהו, תמך או התפלל עבורם, כדי להודות לו באופן אישי. על מנת שיהיה מקום לכולם, החליטו בני המשפחה לסגור פארק שעשועים שלם עבור המוזמנים. תחילה נקבע האירוע לאוגוסט, אבל בהמשך נדחה בשל המלחמה. "הרגשתי שהקב"ה מנסה אותי", אומרת אביטל. "בכל פעם הוא בדק

"לאורך כל ימי הטיפולים, דמיינו את היום שבו נחגוג לנטע בת מצווה". משפחת אריבא